

Titeln ”Messias”

“Sedan gick Jesus och hans lärjungar ut till byarna kring Cesarea Filippi. På vägen frågade han sina lärjungar: 'Vem säger människorna att jag är?' De svarade: 'Johannes Döparen, andra säger Elia och andra någon av profeterna.' Då frågade han dem: 'Och ni, vem säger ni att jag är?' Petrus svarade honom: 'Du är **Messias**.' Men Jesus förbjöd dem att säga det till någon.”¹

Vad innebär det att Jesus har titeln “Messias” (hebr. *mashiach*)? Betyder det att han är den evige Guden? Nej, även om många gärna vill dra ett likhetstecken mellan dem. När vi läser Gamla testamentet kan vi på flera ställen läsa om hur människor blev smorda in i sina respektive funktioner som kungar, profeter eller präster. Dessa fick på samma sätt titeln ”messias”:

“**HERREN** talade till Mose. Han sade: Säg till Israels barn: Om någon syndar av misstag mot något av **HERRENS** bud och gör något som inte får göras, skall **den smorde** [*hamashiach*], om det är han som har syndat och därmed dragit skuld över folket, offra en felfri ungtjur åt **HERREN** till syndoffer för den synd han har begått ... **Den smorde** [*hamashiach*] prästen skall ta av tjurens blod och bära in det i uppenbarelsetältet.”²

“**Den smorde** [*hamashiach*] prästen skall bära något av tjurens blod in i uppenbarelsetältet, och prästen skall doppa sitt finger i blodet och stänka sju gånger framför förlåten inför **HERRENS** ansikte.”³

“Den präst bland Arons söner som blir **smord** [*hamashiach*] i hans ställe skall göra det. Detta skall vara en evig stadga. Som ett heloffer skall det brännas åt **HERREN**.”⁴

“Se, här står jag (Samuel). Vittna nu mot mig inför **HERREN** och inför hans **smorde** [*mashiach*] (Saul). Har jag tagit någons ox eller har jag tagit någons åsna? Har jag förtryckt någon eller använt våld mot någon? Har jag tagit mutor av någon för att jag skulle se mellan fingrarna med honom? I så fall skall jag ersätta det ... Då sade han till dem: '**HERREN** är vittne mot er, och hans **smorde** [*mashiach*] är vittne denna dag, att ni inte har funnit något hos mig.’”⁵

“Jordens kungar reser sig och furstarna rådslår med varandra mot **HERREN** och hans **Smorde** [*mashiach*].”⁶

“Rör inte mina **smorda** [*mashiach* (pl.)], gör inte mina profeter något ont!”⁷

¹ Mark. 8:27-30

² 3 Mos. 4:1-5

³ 3 Mos. 4:16-17

⁴ 3 Mos. 6:22

⁵ 1 Sam. 12:3, 5

⁶ Ps. 2:2

⁷ Ps. 105:15

*“Så säger HERREN till sin **smorde** [mashiach], till Koresh som jag har fattat vid hans högra hand.”⁸*

Som vi ser i de tre första texterna står ”messias” med i bestämd form (*ha-*). Alltså kunde en präst tituleras som *den* smorde, på samma sätt som även Jesus fick titeln *den* smorde. Att Jesus blev smord till att vara Messias (*mashiach*) hade därför inget med att han skulle vara av samma väsen och ursprung som Gud. Istället handlade det om Gud utvalde honom för att han skulle fungera i sina tjänster som kung, profet och präst. Låt oss se på ett par exempel som visar att det hela handlar om att bli smord in i en speciell tjänst och uppgift:

*”Juda män kom dit och smorde David **till kung** över Juda hus ... Var nu starka och tappra män, för Saul, er herre, är död, och Juda hus har nu smort mig **till kung** över dem.”⁹*

*”De åt och drack med stor glädje inför HERRENS ansikte den dagen, och för andra gången gjorde de Salomo, Davids son, **till kung**. De smorde honom **till en HERRENS furste** och Sadok **till präst**.”¹⁰*

Här ser vi hur David, Salomo och Sadok blev smorda in i sina tjänster som kung respektive präst. Eftersom dessa utgör förebilder till Messias (Jesus) är det därför helt naturligt att även Jesus blev smord till att vara kung och präst. Dessutom är det berättigat att fundera över varför han behövde bli smord av Gud om han själv redan var denne? Nej, utifrån Petrus undervisning i Apostlagärningarna förstår vi att det istället handlade om ett utväljande och ingenting annat:

*”Därför skall hela Israels folk veta att denne Jesus som ni korsfäste, honom har Gud **gjort både till Herre och Messias**.”¹¹*

*“Ni känner till den förkunnelse som gick ut över hela Judeen med början i Galileen, och som följde på det dop som Johannes förkunnade: hur **Gud smorde Jesus från Nasaret med den helige Andes kraft**, han som gick omkring och gjorde gott och botade alla som var i djävulens våld, ty Gud var med honom.”¹²*

Här ser vi hur Gud *gjorde* Jesus till både Herre och Messias, samt att Han smorde honom med den helige Andes kraft, vilket innebar att han fick den kraft och auktoritet han behövde för att kunna verka i sina olika positioner. Dessutom står det att *”Gud var med honom”*. Om Jesus var 100% Gud här på jorden (enligt den traditionella förståelsen), varför behövde då Gud vara med honom? Att vara *den* Messias eller *en* messias har därför inget med biologisk härkomst att göra utan att man fått delegerad makt och auktoritet för att kunna verka i en speciell uppgift. Faktiskt talar Bibeln om att även vi troende har blivit smorda av Gud: *“Den som befäster oss och er i Kristus och som har **smort** oss, det är Gud.”¹³* Han som smorde Jesus har även smort oss.

⁸ Jes. 45:1

⁹ 2 Sam. 2:4, 7

¹⁰ 1 Krön. 29:22

¹¹ Apg. 2:36

¹² Apg. 10:37-38

¹³ 2 Kor. 1:21